

Jolive kevät 2024

Yhteenveto matkasta

Kevään yhteinen matka Joliven kanssa taittui nopeasti. Ajattelen matkaani jollain tavalla äänikirjana, jota kuuntelin useamman kuukauden ajan. Kuuntelemalla erilaisia ajatuksia sain itselleni aikaa ajatella itsekseni. Tällaiselle ajattelutyölle on arjessa hyvin vähän aikaa, ellei sitä aikaa aikatauluta arjen keskelle. Nämä kevään yhteiskerrat toimivat tässä mainioina aikatauluttajina.

Elisabetin refleктоiva tapa johtaa tätä matkaa sopi luentojen tyylin hyvin. Luentokertojen "alustukset" johdattelivat aiheeseen ja luentojen lopuksi koonti kiteytti iltapäivien annin. Itse oivalsin kevään aikana, että monessa asiassa voi aivan hyvin kääntyä itsensä puoleen ja kysyä miten minä itse tässä toimin ja ajattelin. Liian usein mietitään, miten joku toinen tästä ajattelisi, vaikka vastaus omaan johtamiseen löytyy syvältä itsestä. Kevään luennot antoivat tähän vahvistusta, etenkin koin intuition käsittelemisen itseäni voimaannuttavana kokemuksena.

Olen paljon pohtinut, miten ohjata työyhteisöäni entistä enemmän ratkaisukeskeiseen työskentelytapaan. Löysin sisu -luennolta tähän konkreettisia esimerkkejä, mitä aion käyttää tulevaisuuden työyhteisön strategian ja toiminnan suunnittelussa. Tahdon oppia itse ja ohjata muita ottamaan vastaan kritiikkiä siten, että se suodatetaan omaan kehittymisen vahvistamiseen lempeästi. Ettemme näkisi asioita liikaa joko-tai tai mustavalkoisina itsestäänselvyyksinä. Uskallusta epäonnistumiseen täytyy myös jokaisen itse harjoitella sekä ymmärtää, että epäonnistumisen myöntäminen on suurinta vahvuutta.

Jollain lailla kevään äänikirjamatka vahvisti omaa ajattelua nähdä työyhteisöni jäsenet hyvää tarkoittavina yksilöinä. Joskus konfliktitilanteissa löydän itseni ajattelemasta, että joku tietoisesti yrittää olla tilanteessa hankala. Mutta kun hyppään "toisen saappaisiin" ja tutkiskelen asioita toisesta perspektiivistä, moni asia näyttäytyykin minulle aivan eri tavalla. Meidän ajattelutapamme on syntynyt monen asian vaikutuksesta, kuten esimerkiksi traumainformoitujen konfliktien ymmärtämisen luennolla tämä tuli esille monipuolisesti.

"Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä, niitä jotka tunnistavat heikkoutensa ja niitä, jotka eivät vielä sitä tee". Tämä Tommy Hellstenin lause kolahti minuun myös syvästi. Johtajana olen oman matkani varrella huomannut, että mitä enemmän avaat omaa haavoittuvaisuuttasi työyhteisöllesi, sitä enemmän saadaan aikaan ymmärrystä ja luottamusta. Edellytyksenä tälle on kuitenkin kaikinpuolinen luottamus työyhteisön jäseniin. Inhimillisuus ja arvostus luo yhteisöllisyyttä sekä mahdollistaa yhdessä kehittymisen.

Ja kuten opetamme varhaiskasvatuksessa lapsille jokapäiväisessä elämässä tärkeitä arvoja, on tärkeää muistaa maailmanmestari Jukka Jalosen sanat: "Tärkeintä on, että joukkueessa ei ole kahden tai kolmen kerroksen väkeä. Jokaista tekijää pitää arvostaa roolista riippumatta ihan yhtä paljon.